

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 4 năm 2011

Số 24

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người tu mà còn sân si thì sao ?
- 2) Muốn giải thông uất khí thì phải làm sao ?
- 3) Muốn hình vạn trạng diễn biến trong khối óc, Bé làm sao được ổn định?
- 4) Ở xã hội vật chất hay giành ngôi vị để làm gì ?
- 5) Làm người mê say tình tiền địa vị thì mới làm sao lìa khỏi ?
- 6) Lúc này có nhiều bạn đạo muốn đến thăm Bé, Bé nghĩ sao ?
- 7) Những người bỏ tu có lợi ích gì không ?
- 8) Tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 28 tháng 09 năm 1992 1) Hỏi : Người tu mà còn sân si thì sao ? Đáp : Thưa, người tu mà còn sân si là uất khí trong nội tạng chưa giải thông.	Ngày 28 tháng 09 năm 1992 2) Hỏi : Muốn giải thông uất khí thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, phải thực hành niệm Phật và làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần trong ngày thì sẽ được quân bình và thanh nhẹ. Kệ: Uất khí gieo trồng tâm ác độc Tự giam tâm thức chẳng còn hay Ai ai cũng tốt mình chưa tốt Hối cải ăn năn tự đổi thay.
Ngày 29 tháng 09 năm 1992 3) Hỏi : Muốn hình vạn trạng diễn biến trong khối óc, Bé làm sao được ổn định ? Đáp : Thưa, Bé chỉ sống trong không thì dù cho sự biến chuyển tới tấp, Bé cũng cảm thấy không có gì động cả. Cho nên Bé có mang xác phàm của Bé dần thân các nơi trên mặt đất nhưng Bé vẫn thoát khỏi sự lôi cuốn của ngoại cảnh, Bé cảm thông việc đời là tạm và giả không thật thì tâm của Bé lúc nào cũng không động, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, tùy duyên mà giải, tùy tâm mà độ, mỗi mỗi đều nằm trong nguyên lý tiến hóa, Bé cảm thấy việc gì cũng phải cả, kể cả địa ngục cũng là nơi cứu vớt phần hồn thức tâm và bằng lòng tiến hóa sau cuộc học hỏi nơi thiếu thốn và âm u. Kệ: Cực hình tiến hóa chẳng khờ ngu Giải mở tâm tư thoát khỏi tù Ai diệt ai sanh tùy cảm thức Quán thông đời đạo tự mình tu.	Ngày 30 tháng 09 năm 1992 4) Hỏi : Ở xã hội vật chất hay giành ngôi vị để làm gì ? Đáp : Thưa, ở xã hội vật chất hay giành ngôi vị là vì họ tưởng lầm là sự thật, nhưng khi đạt được ngôi vị chức tước rồi thì tự nó dần dần tan biến mất, bàn tay không thể nắm chặt mãi được, đến giờ cũng phải buông xuôi và ra đi, tùy theo luật nhơn quả, không có một ai có thể trường tồn trên mặt đất, chỉ có ngôi vị học hỏi rồi ra đi mà thôi. Phần hồn là chánh gốc, óc phàm trữ lưu trong giới hạn, nhớ quên trong tình duyên nghiệp. Ngược lại, người tu thiền thì mới thật sự hưởng được phước lộc của Trời ban, phần hồn được rộng đường tiến hóa hơn, chịu nhịn nhục lại được thẳng hoa tươi tốt. Kệ: Giọt giành thế cảnh làm chi đây Kham khổ mê say chuyển mỗi ngày Tâm đạo biến mất trí uẩn khúc Không thông tạo loạn tự mình đây.

Ngày 1 tháng 10 năm 1992 5) Hỏi : Làm người mê say tình tiền địa vị thì mới làm sao là khỏi ? Đáp : Thưa, làm người còn nuôi ảo vọng thì tự nó đựng phải bao lần không ăn ngủ được, ngoài sức tưởng tượng của chính nó, nhiên hậu mới chịu xa lánh lãnh vực si mê diễn biến trong khối óc. Cho nên Phật giảng là tham đứng đầu thì mới xảy ra có sự, lòng tham không đáy càng ngày càng đào sâu và động thêm không có lối thoát. Những người đó đại đa số là thông minh và ngoan, dễ bị lợi dụng bởi thiên liên ở cõi âm, thường được khen tặng bởi những phần hồn xưng danh ông này bà nọ, chỉ biết lợi dụng mà chẳng giúp được gì? Tạo khổ cho mình mà thôi! Kệ: Chơn tu chẳng thiết sang tòi Khai trí mở tâm tự tiến ngôi Thanh tịnh tối cần trong dưỡng tiến Giúp mình hiểu họ một mình thôi.	Ngày 2 tháng 10 năm 1992 6) Hỏi : Lúc này có nhiều bạn đạo muốn đến thăm Bé, Bé nghĩ sao ? Đáp : Thưa, Bé rất vui đón tiếp mọi người trong thân tình quyến luyến và cởi mở. Mọi người đến đây đều có cơ hội chung vui trong điển giới thanh nhẹ, Bé cảm thấy không có gì trở ngại cả. Sự liên hệ đối với Bề Trên qua Bé đều tiến được trực tiếp hơn, không phải ăn uống say sưa như cảnh đời mà khỏe vui trong tâm thức. Bạn đạo có thực hành đứng đắn thì có cảm thức điều này, tình thế điển năng khối óc được thay đổi hướng thượng rõ rệt hơn. Khi ra về sẽ ôm lấy tình thương đậm đà hơn. Kệ: Quên đi cái cảnh u buồn Trí sáng tâm vui ý tiến sông Cơ hội vui vầy tâm thức giác Đường tu thanh nhẹ tiếp liền luôn.
Ngày 3 tháng 10 năm 1992 7) Hỏi : Những người bỏ tu có lợi ích gì không ? Đáp : Thưa, những người bỏ thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không có lợi gì cho chính họ, ngược lại chỉ có hại cho chính họ mà thôi.	Ngày 3 tháng 10 năm 1992 7) Hỏi : Tại sao ? Đáp : Thưa, người bỏ thiên là người tự đóng các cửa tâm thức của chính họ, dần dần mất dũng chí, không biết thương yêu chính mình, hướng ngoại so đo và sanh nạn tai, hướng về con đường cầu may và ý lại, khó khổ muôn chiều, tâm thức bơ vơ, không giác, không ngộ. Ngược lại, người thực hành đứng đắn, giác tịnh khai triển muôn chiều, đựng đầu hiểu đó, có có không không trong thường tình tiến hóa. Kệ: Thanh cao cảm sống vui hòa Hiếu có hiếu không chẳng có ma Ai ghét ai thương tâm chẳng động Vui cùng Trời Phật sống an hòa.

Duyên Tình Tâm Đạo

Duyên tình tâm đạo chung hành tiến
Pháp lý hữu duyên giúp bạn hiền
Tự đạt tự hành tâm tự giác
Phóng thâu thanh điển cảm thâm huyền

Duyên tình tâm đạo là chúng ta sống trong cái tình cảnh đời đạo chung hành tiến, hai nơi cũng phải tiến hóa.

“*Pháp lý hữu duyên giúp bạn hiền*”: Đó, khi mà các bạn ý thức được cái Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một đường lối mở tiến vô cùng vô tận cho các bạn thì các bạn đạt được cái duyên đó, nắm lấy nó mà tiến.

“*Tự đạt tự hành tâm tự giác*”: Cái gì cũng phải mình lo làm, lo hành tới khi cái pháp người ta đưa cho mình cũng như chìa khóa cho mình mở đường để tiến thì mình phải tự hành mới được, chớ không bao giờ người ta đưa cái pháp cho mình kêu người ta hành giùm cho mình, cái đó không có. Nhiều bạn tu cứ nhờ sự giúp đỡ này kia, kia nọ, rồi kêu người ta hành giùm. Bây giờ, mình tự hành rồi không có sự chậm trễ đâu, các bạn phải tự hành thì bạn hòa đồng với sự sáng suốt. Sự sáng suốt sẵn có ở bên trên, người ta sáng suốt hơn mình và mình đạt được cái sáng suốt thì cái sáng suốt đó nó sẽ vun bồi cái sáng suốt cho mình và bồi dưỡng thêm cho mình được sáng suốt thêm để tự giác.

“*Phóng thâu thanh điển cảm thâm huyền*”: Lúc đó chúng ta phóng ra cũng được, thâu vô cũng được rõ ràng. Cảm thâm biết cái sự cao sâu huyền diệu của bên trên.

Thâm huyền cơ tạng giao liên
Bên trong sáng suốt thân hiền an khương

Cái sự thâm huyền cơ tạng giao liên là ngũ tạng của các bạn đây, các cơ giới trong này nó đều hòa cảm mở ra sáng suốt bên trong đều sáng suốt nhẹ nhàng giao liên. Đó, thì lúc đó thấy cái sự huyền diệu nó có sẵn ở bên trong xuất phát ra nó hòa cảm với sự huyền diệu của căn khôn vũ trụ.

“*Bên trong nó sáng suốt thân hiền an khương*”: Lúc đó ngồi đâu chúng ta thấy cũng an tọa bình an trong

căn khôn vũ trụ, chớ không phải trong phạm vi, trong căn nhà eo hẹp này đâu.

Mở đường khai triển theo gương
Tiền nhân lưu lại tỏ tường cảm minh

Mình mở đường khai triển theo cái gương là những người ta để lại cái đường tự hành, tự quyết, tự tiến, nó mới có ảnh hưởng ở ngày nay.

“*Tiền nhân lưu lại tỏ tường cảm minh*”: Chúng ta thấy rõ ràng hành động của Thích Ca rất cao đẹp, hành động của Chúa rất cao đẹp, những vị đã đắc đạo rất cao đẹp và luôn cả người truyền pháp cũng ở trong sự dày công mà ảnh hưởng chúng ta.

Thế gian tạm cảnh tạm tình
Thật thà chánh giác quang minh hơn người

Thế gian chúng ta thấy rõ là tạm cảnh tạm tình mà thôi thì chúng ta không nên bận rộn vì những lời ăn tiếng nói của hạ trí bành trướng đó, chúng ta không có bận rộn nữa. Chúng ta phải thật thà chánh giác trở nên sự không động quang minh hơn người, rõ ràng hơn và cứu độ những người đã phá quấy chúng ta.

Thương nhau ướm nở nụ cười
Ghét nhau xóa bỏ người người chung vui

Chúng ta tu trong này ngũ tạng, ngũ uẩn nó mở hết rồi thì ướm nở nụ cười mà rui có sự kích động ghét nhau thì chúng ta xóa bỏ cái đó. Người người chung vui không có lấy cái thù hận làm đích mà lấy tình thương làm đích.

Chỉ lo tự sửa rèn trui
Chính mình vọng động tạo mùi sân si

Chúng ta xét rõ phải sửa rèn trui chính mình vọng động. Nhiều khi cái tư tưởng của các bạn phóng một cái chuyện nghi ngờ gì đó thì bạn vọng động rồi. Tự nhiên nó tạo cái sân si, không phải ở bữa nay nhưng mà sáu tháng về trước, hay là một tháng về trước, một tuần lễ về trước, rồi ngày nay mới

phát sinh cái sân si, chứ không phải bây giờ bộc phát đâu, nhưng mà nó đã nung nấu từ lâu rồi bây giờ nó mới xuất ra, nó kích động. Cái chuyện mà mình bình tâm điều tra thấy cái sự hành động bất chánh của chúng ta không phải ở ngày nay nhưng mà nó tạo lâu rồi, một ngày một chút, một giờ một chút đó nó càng ngày càng nhiều.

Bình tâm thanh lý tự ghi
Con đường chánh pháp hợp thì tiến thân

Chúng ta bình tâm thanh lý những cái sự đó, sự sai lầm đó chúng ta trong cái tư tưởng nào đó, hành động nào đó mà nó tạo ra cảnh sân si bây giờ. Chúng ta hiểu được chúng ta ghi, trở về đem nó trở về con đường chánh pháp hợp thì tiến thân lúc đó chúng ta thấy nhẹ nhàng. Chúng ta thấy rõ sự sai lầm của chúng ta thì chúng ta vứt sự sai lầm đó đi, không có giữ nữa.

Tu là tự tạo phước phần
Oán ân cỗi tạm chuyển lần trả vay

“Tu là tự tạo phước phần”: Mình tu là mình tạo cái phước phần cho mình đem sự sáng suốt. Các bạn có sáng suốt các bạn mới có phước được.
“Oán ân cỗi tạm chuyển lần trả vay”: Chúng ta thấy tuân tự cái luật định trả vay rõ ràng. Từ lời ăn tiếng nói, tư tưởng hành động của các bạn có vay là các bạn phải có trả, không chạy chối chỗ nào được hết.

Hư không chánh giác là thầy
Nếu tu còn động ngày ngày không yên
Cái hư không chánh giác là thầy chúng ta, chúng ta trở về sự hư không. Bởi vì, thường thường những người tu nói hữu hình, hữu hoại mà chuyện gì vọng động rồi nó cũng sẽ tiêu. Đó, các bạn thấy không? Chúng ta đi trong hư không trước đừng có nuôi vọng động nữa.

“Nếu tu còn động ngày ngày không yên”: Mà tu chúng ta nghĩ chuyện động như các bạn bây giờ tu bạn lý luận thời cuộc này kia, kia nọ các bạn thấy nó nặng nề con người. Nó nặng nhọc ghê lắm không có bao giờ yên giấc ngủ tới giờ thiền các bạn cũng không bao giờ yên được.

Trở về thực chất đẹp phiền
Ta là không động sống yên đời đời

Mình phải trở về cái thực chất căn bản của mình nói rõ một chút chúng ta đến đây với hai bàn tay không và phải trở về với hai bàn tay không, phải lấy cái không làm đích.

“Ta là không động sống yên đời đời”: Lúc nào chúng ta cũng chẳng có gì, chỉ có sự sáng suốt và tình thương đó thôi.

Dù cho lắm lý lắm lời
Số không phải đến cảnh đời tạm thôi

Có lắm lý, lắm lời cãi vã với nhau đủ thứ giành ăn, giành đất, giành đai, rốt cuộc rồi cũng số không phải đến thì cảnh đời nó tạm vậy thôi. Cảnh đời là giáo dục cho phần hồn để tiến hóa trong cảnh kích động và phản động để cho con người học rõ cái bi, trí, dũng để tiến lên mà thôi.

Vui cùng thiên địa đứng ngồi
Ngôi nào cũng thế cũng rồi về không

Đó, mình vui cùng thiên địa đứng ngồi. Bây giờ, mình còn mang cái thể xác này đứng ngồi làm việc địa vị đồ đủ thứ hết mà ngôi nào cũng vậy, cũng thế cũng rồi về không, rốt cuộc nó cũng về cái hư không. Cho nên, chúng ta biết trong cái không mà có, đó là căn bản của người tu.

Bây giờ chúng ta tu đây các bạn thiền, các bạn thấy tất cả đều buông bỏ cái gì cũng không. Cái bản tánh mà tham sân của bạn cao quý khi trước tham sân của bạn chiến thắng nhiều người, đánh đập trong tư tưởng người ta nhiều người lắm. Các bạn tưởng lầm là thắng, nhưng mà các bạn thấy các bạn thua là bạn nuôi cái vọng động. Rồi rốt cuộc một giờ cuối cùng của các bạn phải bỏ cái gánh vọng động đó mà đi thì nó phải trở về hư không.

Bây giờ, chúng ta nhờ cái cái sự thông minh của người tiên bối đã lưu lại cho chúng ta thì chúng ta phải nung nấu cái hư không để tiến tới, rốt cuộc chúng ta chẳng làm được cái gì, ngoài sự sáng suốt của nội tâm thì chúng ta phải vun bồi sự sáng suốt đó để hòa đồng sự sáng suốt của muôn loài vạn vật, thì cái sự kiến thức của chúng ta, nó càng ngày nó bành trướng và nó lớn rộng hơn, phần hồn chúng ta nó nhẹ nhàng hơn, được an tọa hơn. Nó không động là nhờ nó thấu triệt, nó mới không động. Còn nó chưa thấu triệt thì cái gì nó cũng động. Nó hiểu hết khả năng và thực chất của nó rồi thì nó bao giờ có động. Tôi đã nói thực chất của các bạn là vô cùng tận, không có bao giờ mà hết đâu.

Các bạn đã nhiều kiếp dự qua rồi từ cây cỏ thảo mộc rồi tới con người, rồi đây Thần Tiên Thánh Phật, cái cảnh mà người phạm mất thịt dòn không thấy nhưng mà trong tâm tư chúng ta vẫn thấy, rồi các bạn càng tu các bạn thấy vô tận cùng, vô cùng tận đó, các bạn thấy không? Đó, thì tại sao chúng ta không trở về với thực chất của chúng ta. Khi mà chúng ta trở về với thực chất của chúng ta thì chúng ta mới được an hưởng.

Cho nên, cái pháp này: vô vi là không không. Các bạn đã nói rằng tôi tu theo vô vi mà tôi còn động tôi còn sân si, tôi còn so đo, tôi còn buồn rầu. Đó là tôi chưa giải kịp cho tôi thì bây giờ tôi cố gắng mượn cái pháp này là phương tiện để hành giải tôi. Pháp này nó bao gồm có soi hồn, pháp luân, thiền định đó nó có trật tự giải về trung ương bộ đầu, rồi giải tới ngũ tạng, rồi ổn định tất cả những cơ giới trong cơ tạng chúng ta trong lúc ta thiền. Mà phương pháp này là nó sẽ dẫn lần lần các bạn tới. Nhưng mà tánh nóng của con người ai cũng muốn mau được hết, ai cũng muốn tôi thành Phật thành Tiên, ai cũng muốn tôi trở về hư không. Mà làm sao? Muốn trở về thì các bạn tự dọn dẹp, gột rửa, tháo ra đi, đừng có ôm ấp những cái sự đó nữa. Cái sự đau khổ là cái nghiệp. Bây giờ, bạn cứ việc bỏ lần lần nó trong phương pháp công phu. Chúng ta làm pháp luân là mượn thanh khí điển của Trời để hóa giải rõ ràng, chớ chúng ta đâu có lấy sự eo hẹp, mà chúng ta còn nung nấu sự eo hẹp.

Khi các bạn làm thấu triệt được pháp luân thường chuyển, tôi đã nói các bạn bây giờ hít vô thì thấy cái hơi nhưng mà một thời gian các bạn hít vô là thấy

ánh sáng rồi thì các bạn thấy không? Từ cái trước các bạn tới cái thanh, từ cái tối tăm các bạn đạt tới sự sáng suốt, thì ở đời người ta chưa đạt tới thì những người đạt tới những giới nhẹ thì họ kêu bằng siêu, mà sự thật chúng ta trở về siêu nhiên. Siêu nhiên thì phạm vi các bạn nói rộng rồi, các bạn thấy có an khương đầy đủ rồi, không có bị kẹt nữa thì bắt cứ cái gì cũng nằm trong chơn lý, từ trước tới thanh các bạn dùng con mắt thứ ba các bạn dòm xuống thế gian không có cái gì không phải là chơn lý hết, đều là chơn lý mà con người nghịch với nhau vì nó giải chưa thông. Đó, nói chuyện dâm ô thì cũng cấm giới, cái gì cũng cấm giới, cấm lung tung nhưng mà sự thật giải được giới, giới này mới tiến tới giới kia. Còn cấm giới nó còn bị nghẹt thêm và bức tức thêm, khó tiến. Cho nên, cái pháp này nó giải ra, giải cái sự lố bịch bị kẹt đó rồi nó khai thông nó mới tiến tới cái giới sáng suốt nhẹ nhàng hơn. Mà các bạn không giải, mà các bạn cứ dùng trí ý cấm cái này, cấm cái kia, cấm cái nọ, thì các bạn còn dồn thêm một cục nữa. Chúng ta đã có cái pháp để nó tự nhiên cũng soi hồn, cũng pháp luân thiền định lần lần nó tiến lên cái giới nhẹ thì nó không tham gia cái giới nặng. Mà cái giới nhẹ liên can với giới nặng không? Nó liên can. Bởi vì nó sáng suốt chừng nào thì nó dòm thấy cái giới nặng đều là làm việc, đã và đang làm việc chậm thôi nhưng mà nó cũng nằm chung trong một chơn lý. Đó, từ thanh các bạn dòm xuống trước cái đó cũng đều là chơn lý và cái điều là những bài học để giáo dục loài người và vạn linh để tiến hóa tới sự sáng suốt để nó hiểu nó mà thôi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 08/01/1978)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

THÔNG BÁO (THAY THU' MỜI)

Thiền Vô Vi Việt Nam Theo PLVVKHHBPP xin Thông Báo

Khóa Tu Học (Sống Chung)

Sức Khỏe & Tâm Linh

Sức khỏe tâm linh một kiếp người
Tự do phát triển lại càng tươi
Qui không thanh nhẹ Trời ban phước
Khó khổ do tâm tự khóc cười

Khóc cười thế cảnh đau thương động
Giải tỏa phiền ưu tự ước mong
Phước họa do mình tâm tự đặt
Qui nguyên giếng mỗi chẳng cơ còng
Cơ còng vì bởi lăm ước mong
Giải tỏa phiền ưu chẳng treo trông
Thẳng bước một đường ta tự tiến
Về KHÔNG thanh nhẹ chẳng còn mong
Ai giỏi ai tài ta không động
Vô sanh thức giác chẳng cầu mong
Sửa mình tận độ nhơn sanh thức
Khó khổ bình tâm xét xét phân

Vĩ kiên

TÂM LINH

Giải nghiệp chơn tu chẳng tạo mù
Thực hành chơn pháp tự mình tu
Ai thương ai ghét tùy duyên độ
Sáng suốt minh tâm niệm Nam Mô

Vĩ Kiên

Kính thưa quý bạn đạo Vô Vi Việt Nam & Quý Bạn Đạo Vô Vi Thế giới. Nhân mùa hè 2011 của quê hương Việt Nam sắp về. Để cho giới trẻ sinh viên, học sinh hiểu biết thêm về Phật Pháp về Thiền Vô Vi nhằm phát triển Sức Khỏe và Tâm Linh, tạo niềm vui cho tâm lẫn thân cũng như tạo mọi điều kiện cho bạn đạo Vô Vi của chúng ta ôn lại và trao đổi tu học được an vui và được tinh tấn hơn theo đúng pháp Thiền Vô Vi của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng: PLVVKHHBPP kính yêu của chúng ta.

Kính mời quý bạn đạo tham dự khóa tu học :

SỨC KHỎE & TÂM LINH

Tại **Nha Trang & Thành Phố Đà Lạt** từ ngày :

6/7/2011 đến 13/7/2011

Tham quan VinPearland và Thành Phố Đà Lạt

Thời gian là 8 ngày 7 đêm (4 đêm Nha Trang và 3 đêm Đà Lạt)

Mỗi bạn đạo tham dự là : 2.000.000\$. (Trọn gói gồm : xe, khách sạn, ăn 3 buổi và tham quan VinPearLand, máng trượt Thác DaTanLa Đà Lạt v.v...)

Hạn cuối đăng ký là ngày 30/5/2011

Toàn bộ là thực dưỡng chay trong suốt thời gian tu học

Chi tiết khóa tu học sẽ thông báo sau.

Chân thành cảm ơn sự hợp tác của quý bạn đạo Vô Vi khắp mọi nơi. Góp ý & Xây Dựng
Kính chúc quý bạn đạo luôn luôn vui, tu tiến và thân tâm luôn thường an lạc ...

Thiền Đường Mỹ Thiện.

Mỹ Tho ngày 6/4/2011

Thay Mặt BTC

Lương y : Cao Phước Còn : (073.3875501 0918212645)

Email : phuoccon9@hotmail.com

Xin vui lòng Liên hệ :

Anh Kiều Dân & cô Duyên Sóc Trăng : 0902624884- 0939470800

Nguyễn thị Cửa Quận Thủ Đức : 08.37269236

Nguyễn thị Thanh Hồ Chí Minh : 01265653832

Anh Hiệp Phan Rang : 01689500311

Anh Điền Nha Trang : 01645540241

Anh Tư Khái Bến Tre : 0908823388

Cô Ngọc Long An : 0949567111

TINH THẦN

Các cụ ngày xưa thường hay ghép chung hai chữ Tinh & Thần, có lẽ nó cũng nêu lên cái ý nghĩa riêng của nó, có tinh khí thì thần lực mới vững mạnh, quá lo lắng suy tư hay say mê sắc dục thì thần thức phải hao mòn, lú lẫn.

Hai chữ tinh và thần rất phong phú, vì ở đời người ta hưởng cái gì thuộc về Trời cho chẳng hạn như cơm áo gạo tiền, nhà cao cửa rộng, nhưng ai là người thọ hưởng... chính bản thân mình... mà bản thân gồm có THẦN và TÂM.

Đa số, người ta đem thân ra hưởng, trước là thú vui sau là sắc dục, ngày qua tháng lại cơ thể hao gầy sớm hơn quy định vì chính cái Tánh Đam Mê tiếp tay với sự hủy diệt cơ tạng.

Có một vị đại gia giàu sụ, khi uống cà phê ở quán mình thấy móc ra một đồng thuốc tây cho vô miệng, thấy ớn thiệt ! Bệnh gì mà ghê quá !!!

Thôi tha nghèo khó mà cơ thể khỏe mạnh, tâm hồn thanh thản còn hơn giàu có lại suy tư trong trụy lạc, tâm thân mòn mỏi từng ngày, đang chậm chậm bước vào cõi Hư Vô mà cứ nghĩ mình đang hưởng.

Cuộc đời vốn vô vị khi bước sang tuổi già, rời cửa tử. Sau đó cát bụi cũng về với cát bụi, nhưng trong cái đơn điệu đó chứa đựng cái sinh động của tâm hồn là buồn thương oán hận và nó là hành trang rất có ý nghĩa cho chúng ta mang theo để sống kiếp lai sinh.

*Tinh Khí Trời ban sống ở trần
Đem ra thụ hưởng ái cùng ân
Chưa già bệnh nạn theo tài của
Thôi gắng hành tu dưỡng khí thần.*

TG: TSP.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 27 tháng 8 năm 1972

Ngũ bá niên lai năng tái ngộ
Tâm hồn trí phát hợp hư vô
Huyền năng điều khởi tâm thành đạo
Cảm ứng tiền căn Phật Thánh đồ

Lìa trần thể xác nhập mô
Hồn khôn ứng cảnh hư vô Phật Trời
Chuyển luân luân chuyển lập đời
Hồi sinh tái tạo lập đời tiến thân
Kết liên liên kết xa gần
Nhiệm mầu Tiên Phật góp phần dựng xây
Nhiều khi đảo lộn tứ thầy
Kích hoàn truy động đêm ngày chuyển xoay
Tình thương giữ bậc giáo thầy
Sân si giữ bậc đêm ngày khổ đau
Lần lần hợp mặt trước sau
Hư không là cõi giải màu trước ô
Thế gian tạo lập cơ đồ
Tương giao phẩm vật tâm hô khẩu truyền
Cùng chung tái ngộ diệu huyền
Điển thanh điển trực nối liền chuyển xoay
Tự tu tự tiến hằng ngày
Tâm hòa trí triển thân thầy yên vui
Tiến vào nguyên lý hợp mùi
Nguyên căn sáng tạo tự trui tiến lần
Thế gian mỗi mỗi góp phần
Dựng xây tiến triển theo tầng hư không
Ngày nay toại nguyện ước mong
Ngày mai tái tạo tự phòng tiến thân
Ước mong các bạn chuyên cần
Tu theo pháp lý giải tăng trước ô.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Tám

ĐẠO THÀNH THÁC OAN

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 16 tháng 8 nhuận năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Lưỡng độ Trung Thu khánh nguyệt viên
Hồn tù địa ngục hữu thủy liên
Tự tâm đoản kiến nan như ý
Hoành họa phi lai khóc cứu tuyền.*

Dịch

Rằm nhuận trăng thu mấy lượt mừng
Vong hồn địa ngục có ai thương
Tự tìm cái chết không như ý (1)
Vạ gió tai bay khóc suối vàng.(2)

Tế Phật: Năm nay nhuận, hai rằm Trung Thu, kể từ lúc lãnh sách Địa Ngục Du Ký tới giờ, thấm thoát đã tròn một tháng. Thời gian như nước chảy, mong người đời giác ngộ mê lầm, tỉnh thức mộng ảo. Trăng sáng đã mấy lần tròn? Tuổi nào mới gặp lại được năm nhuận hai rằm Trung Thu? Người đời tản bộ chuyện phiếm dưới trăng, có chi sung sướng, nhìn lại địa ngục chỉ thấy tối tăm, hồn quỷ khóc than thâm thúy, khiến mọi người chẳng dám ngó. Dương Sinh, chuẩn bị đạo địa ngục.

Dương Sinh: Xin vâng lệnh, thời gian qua mau quá, đã tròn một tháng mà chưa hoàn tất nổi một phần mười việc đạo địa ngục để viết sách. Con sợ trách nhiệm lớn lao này khó đạt thành.

Tế Phật: Chỉ cần giữ vững niềm tin, vì người xưa có nói: “*Tinh thành sở chí, kim thạch vi khai.*” (Có công mài sắt có ngày nên kim). Tâm đạo của con kiên định, mười cửa điện của địa ngục tự mở, con chỉ nhìn một lượt là tỏ tường hết cả, chớ quá lo âu. Mau lên đài sen.

Dương Sinh: Con đã sửa soạn xong, mời ân sư khởi hành...

Tế Phật: Đã tới, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Thưa chôn này có phải là “*Uống Tử Thành*” (Thành Thác Oan) không? Phía trước có cửa thành khép kín, trên đề ba chữ “*Uống Tử Thành*” có nên vào trong thăm không?

Tế Phật: Đúng, hôm nay mình thăm Thành Thác Oan, con hãy theo thầy vào trong thành.

Dương Sinh: Thưa cửa thành tại sao lại khép chặt, làm cách nào vào được?

Tế Phật: Cửa thành này là cửa tự động, giống cửa siêu thị ở thế gian. Phàm những linh hồn thác oan, vì chết một cách không bình thường chính đáng, oan khí không tiêu. Khi quỷ vô thường dẫn tới đây, oan khí tương

xung, cảm ứng với nhau, cửa này tự nhiên mở rộng. Mọi vật ở cõi âm đều do hai khí âm dương của tạo hóa làm nên, tùy tâm ứng biến, ta dùng quạt bỏ quạt một quạt, cửa tự nhiên mở lớn.(3)

Dương Sinh: Thừa ân sư, công phu của thầy quả mãnh liệt, thầy có thể cho con mượn chiếc quạt này mang về dương gian, biểu diễn phép thần thông một lần cho thiên hạ lé mắt.

Tế Phật: Con chớ vọng niệm, vọng niệm dễ bị ma nhập, tu đạo chẳng cần phép thần thông biến hóa, chỉ cần luôn luôn tâm an lý đắc, một ngày vô sự, tinh thần thanh sáng cũng đủ là một “*Tiểu Thần Tiên*”. Cần gì phải cầu mong có được quạt bỏ này, để gây thêm phiền não.(4)

Dương Sinh: Thừa đúng, xin đa tạ ân sư đã khai thị cho con, con thật đáng hổ thẹn. Phía trước có một toán người đi tới, họ là ai vậy?

Tế Phật: Đó là Tướng Quân cùng quan viên của Thành Uông Tử, hãy chuẩn bị chào đón họ.

Thành Quan: Cung kính nghinh tiếp Phật Sống Tế Công cùng thánh bút Dương Thiện Sinh từ Thánh Hiền Đường tới, xin mời theo chúng tôi vào trong thành tham quan.

Tướng Quân: Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh đã tới. Chúng tôi đã nhận được sắc lệnh phải sửa soạn nghênh đón quý ngài từ lâu. Rất hân hoan được biết các ngài đi thăm các ngục để viết sách khuyên đời.

Dương Sinh: Theo gót các vị Tiên Trưởng, hôm nay tôi cùng ân sư tới thăm quý bản địa, xin chỉ giáo nhiều cho.

Thành Quan: Thừa không dám, mời đứng dậy, xin theo chúng tôi vào trong thành.

Dương Sinh: Đây y hệt một nhà ngục lớn, rộng rãi vô cùng. Trong thành thác oan này có chừng bao nhiêu người?

Thành Quan: Hằng ngày đều có người thác oan tới đây, xin theo tôi tuần tự đi thăm từ gian đầu của nhà giam.

Dương Sinh: Gian này có hàng bảy con nít, máu me đầy mặt, kêu gào luôn miệng, có đứa lăn lộn trên sàn đất thật là thê thảm, đáng thương hết sức. Tại sao không thả chúng ra?

Tướng Quân: Những hài nhi này là kết quả của sự trụy thai của người đời, vì người đời không chịu nuôi nấng, hoặc kết tinh không chính đáng. Chúng đã thành hình, không diệt được thiên tính, nên sau khi chết đều phải tới đây. Mỗi người là một sinh mệnh, vậy mà đời sống của những hài nhi này lại bị vứt bỏ, không cho chào đời. Do đó lòng chúng oán hận không nguôi, luôn ngấm ngấm hận lại cha mẹ, khiến cha mẹ phải tan nhà nát cửa, chờ cho tới khi cha mẹ chết chúng níu kéo, đeo theo không dứt. Bởi vậy, khuyên người đời không được tùy tiện phá thai. Hành động này không những tổn đức mà còn tạo thành thói dâm dăng quá mức... Phàm kẻ đã lỡ phá thai làm chết oan hài nhi, phải lo tạo nhiều công đức để chuộc lỗi lầm, thì luật cõi âm cũng có thể chiếu theo đó mà giảm khinh cho.

Dương Sinh: À thì ra là vậy. Nhưng xin hỏi Tướng Quân, những kẻ bắt đết kỳ tử cũng đều phải tới Thành Thác Oan này cả hay sao?

Tướng Quân: Không phải. Như quân lính, tướng sĩ vị quốc vong thân, vì bảo vệ giang sơn mà hi sinh tính mệnh, có thể nói họ đã hi sinh tiểu ngã để hoàn thành đại ngã. Chẳng những họ không bị giam ở Thành Thác Oan này mà trái lại các anh hồn trung liệt đó còn được đặc biệt chiếu cố. Các vị đó được lên cõi Trời tiêu dao, có vị vì còn mắc vòng nhân quả mới phải về cõi Thần, hoặc tái đầu thai nơi phước địa làm người. Ở dương gian còn thiết lập đền thờ các vị trung liệt đó, có cả hàng vạn người tới chiêm bái để tỏ lòng biết ơn. Tự cổ tới giờ, phàm những vị tận trung báo quốc, đều tiếng thơm lưu vạn thuở, được người đời sau sùng bái, ngưỡng mộ không ngớt.

Dương Sinh: Tướng Quân nói rất đúng.

Tế Phật: Trời Đất rất thương kẻ hiền lương trung nghĩa. Từ xưa tới giờ, các vị ái quốc, liêu minh hi sinh cho chính nghĩa đều khiến Trời Đất sợ, quỷ thần khóc. Do đó có nhiều người chỉ dốc lòng vì chữ trung mà thành được đạo. Bữa nay thời giờ đã cận, Dương Sinh mau sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường, ngày khác sẽ trở lại tìm hiểu thêm. Hướng Tướng Quân, Thành Quan cáo từ.

Dương Sinh: Đa tạ Tướng Quân, Thành Quan đã chỉ giáo cho, xin cáo biệt.

Thành Quan: Có điều chi thất thố, xin Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh lượng thứ cho.

Tế Phật: Xin chớ khách sáo. Thầy trò chúng tôi xin phép trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Thừa ân sư, con đã lên đài sen.

Tế Phật: Than ôi! Người đời vì mê lầm, chỉ biết tắm sông yêu, coi rẻ máu thịt nên đã phá thai, quăng bỏ hài nhi, thê thảm biết là bao? Đến Tiên Phật cũng chẳng dám nhìn. Khuyên chúng sinh phải sửa đổi, lên thuyền từ,

vâng ý Trời, xây dựng đạo vợ chồng để nối dõi tông đường, điều hòa hạnh phúc gia đình êm ấm. Sung sướng tinh thần còn hơn sáng khoái tính dục, quý trọng gìn giữ tinh khí, máu huyết không được quá phung phí, vì nó chỉ có hạn. Hãy cố gắng trở thành người hữu ích cho nhân quần xã hội quốc gia. Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Tự tìm cái chết mà không như ý, mình lỡ ở thế gian nói một câu tôi ghét người đó, tôi giận người đó rồi giận luôn, nó không phải là cái ý của mình mà cái tánh nó buộc không như ý.

(2) Đó, lúc đó cái họa nó đi tới rồi chúng ta ở tuổi vàng mà còn phải khóc than mới sửa chữa được.

(3) Đọc tới đây, các bạn thấy cái siêu khoa học của điển quang mà ngày hôm nay các bạn tu cái pháp Vô Vi này là các bạn đi vào điển giới. Làm pháp luân thường chuyển để điều hòa cái nguyên khí âm dương, vừa hít thở, thu phóng hằng ngày, hằng đêm, đem cái lửa thiêng vô rửa sạch trần tâm, ngũ tạng của các bạn thì cái của nó mở, nó hướng thẳng về bên trên thanh nhẹ, thì nó tự nhiên nó mở được đi lên, còn nếu mà không thì nó bị đóng lại, là nó nghẹt thì tánh khí sân si làm sao mà tiến hóa giải thoát được. Cho nên cái Pháp các bạn đang tu đây và các bạn đi cho đúng những lời chỉ dạy, thực hành cho đúng, mở ra mà biết bạn là luồng điển và không bao giờ diệt được, chính bạn là người tự diệt mà thôi. Cho nên tu mà khai mở rồi thì tự nhiên các bạn sẽ đắc.

(4) Đó, có nhiều người nói đọc Địa Ngục Du Ký thấy sợ quá, có cái gì là sợ. Địa Ngục Du Ký đã cho chúng ta thấy sự văn minh của Trời Đất đã có từ lâu chớ không phải mới đây, mà thấy rõ ràng nguyên lý luồng điển của chúng ta, rồi chúng ta đọc rồi chúng ta luận xét thấy cái lời nói của chúng ta, cái nguyên lý thanh điển của chúng ta bày tỏ những cảnh trong tâm thức của chúng ta thấy rõ ràng, thì cái cảnh bên ngoài cũng là do sự phối hợp của âm dương ở thế gian. Không có âm, không có dương thì không có người ta, và không có cái cảnh vật mà cho chúng ta thấy đây, thì nó gom lại về ngôn điển thì nó là chủ của vật thể cho nên chúng ta tu về điển là đúng đường không có sai.

LỜI GIẢNG CHUNG

Chúng ta thấy cái đời văn minh hiện tại. Ta chỉ biết tình dục rồi uống thuốc hay phá thai mà không chấp nhận hoàn trả cái nợ của tiền kiếp. Có vay thì phải có trả, luật hẩn hời mà chúng ta chối cãi là chúng ta bị nạn. Khi mà thành hình thì bề trên đã chuyển rồi, đã sắp đặt thứ tự người đó sẽ làm cái gì ở tương lai, ở khu vực nào, mà bây giờ chúng ta đi quăng bỏ là chúng ta phá hủy thiên cơ. Cho nên, con người có vợ có chồng luôn luôn đều giới hạn. Còn đi làm tình là luôn luôn vô giới hạn. Đó, loạn dâm là vô giới hạn, nguy hại cho cơ thể mà nguy hại cho tâm linh. Cho nên những người tu phải thức tâm đừng có thấy tôi tu một thời gian tôi ngộ nghĩnh, tôi khỏe mạnh, người ta yêu tôi, tôi thích cái đó rồi tôi sẽ chết, tôi sẽ chết vì cái đó, tôi sẽ khổ vì cái đó. Tôi mất cả tâm lẫn thân của tôi. Cho nên cái gìn giữ tinh khí là cái điều quan trọng nhất để tiến hóa theo luật Trời. Nhiều người không hiểu mà làm bậy, rồi bày ra những chuyện kêu bằng... phải có tình dục mới tu được, cái đó còn đáng tội nữa. Càng ngày càng trói buộc mình trong cái chỗ ô trược và những cái hình phạt vô cùng nặng nề ở tương lai, càng ngày chỉ càng tăm tối thôi. Mượn danh Phật, mượn danh Tiên, mượn danh Thánh mà để phổ đạo một cách mờ ám, lường gạt chúng sanh và lường gạt lấy mình. Đó là tội rất nặng.

(còn tiếp)

